

ŽELEZARNA JESENICE informator

Jesenice, 22. oktobra 1992

Štev.: 33/II

Preobrazba Slovenskih Železarn

V prejšnji številki Informatorja smo predstavili rekonstrukcijo naše železarne, danes pa si oglejmo sanacijo Slovenskih železarn, ki se naslanja tudi na izkušnje iz petih let reprogramiranja proizvodnje v VOEST - ALPINE.

Sanacija in preobrazba Slovenskih železarn je nujna, ker so slovenske železarne finančno popolnoma izčrpane, predvsem zaradi gospodarskih in političnih sprememb oziroma izgube že utečenih in vpeljanih trgov. V sanacijskem načrtu Slovenskih železarn je zato ponovno opredeljena njihova vloga in določena strategija nadaljnjega razvoja, kar vključuje tržno in tehnično preoblikovanje, usmeritev na svetovni trg ter reševanje kadrovskih in socialnih problemov.

Iz narodnogospodarske ocene jeklarske industrije v Sloveniji izhaja, da naša država potrebuje letno od 200 do 300 tisoč ton jekla ali 30% celotne predvidene proizvodnje. Pri tem pa tehnološka opremljenost naših železarn ne zaostaja za podobnimi železarnami v svetu. Okrog železarn so se oblikovala in spletla mnoga majhna podjetja, ki so življenjsko odvisna od proizvodnje železarn, zato je krog interesentov za sanacijo Slovenskih železarn zelo velik.

Pri tehnološki rekonstrukciji so v Slovenskih železarnah poleg napotkov svetovalnih firm Mc Kinsey in British Steel upoštevali tudi izkušnje pri sanaciji VOEST - ALPINE ter si postavili naslednje cilje:

- doseči pozitivno poslovanje,
- povečati proizvodnjo na 540 tisoč ton leta 1993 in na 740 tisoč ton do leta 1995,
- z lastnim trženjem povečati obseg mednarodnega sodelovanja in združevanja in tako na tujih trgih prodati 70% skupne proizvodnje.

Izhodišča projekta sanacije Slovenskih železarn so poleg tehnološke rekonstrukcije tudi rast proizvodnje surovega jekla, primerna cena električne energije, znižanje specifičnih potroškov, kadrovski in socialni ukrepi, organizacijske spremembe in naložbe za varstvo okolja.

Električna energija je za Slovenske železarne občutno predraga, zato na tujem trgu ne morejo biti dovolj konkurenčne. Argument, da so železarne preveliki porabniki, ne drži, saj že drugo leto porabimo manj kot šest odstotkov električne energije, pa še to izkoriščamo predvsem ponoči in ob koncu tedna.

V jeklarnah je možno po sanacijskem načrtu specifične stroške znižati v prvem letu za 10%, potem pa v vsakem letu še za toliko, kljub povečani proizvodnji. Tehnološka rekonstrukcija predvideva delitev programov na ploščati in dolgi

program ter na strojegradnjo in livarstvo, o čemer smo v prejšnji številki že pisali. Število zaposlenih v Slovenskih železarnah naj bi se do leta 1995 zmanjšalo z 11.000 na 9.000; od tega naj bi bilo v železarnah leta 1995 skupno zaposlenih okrog 7200 delavcev ali okrog 3000 manj kot letos. Število zaposlenih naj bi se zmanjšalo z dokupom let, z zaposlovanjem v invalidskih delavnicah in s prezaposlitvami, nekaj (večinoma v Ravnah in Štorah) pa bo tudi trajnih presežkov.

Pri trženju bo treba z bolj agresivnim marketingom poiskati nove trge, saj je cilj sanacijskega programa tudi to, da obdržimo nivo prodaje, ki smo jo pred leti že imeli, spremeniti bo treba le razmerja v drugačnem tržnem prostoru. Včasih smo namreč 70% proizvodnje prodali na jugoslovanskem trgu, sedaj pa ta trg predstavlja le še 40% celotne prodaje. Tako je predvideno, da bomo do leta 1995 izvoz povečali na 70% prodaje, predvsem v države Evropske skupnosti in države EFTA. Doma pa bi prodali okrog 30% proizvodnje. Pri tem pa največje strukturne spremembe v izvozu čakajo prav našo železarno.

Organizacija Slovenskih železarn se bo morala prilagoditi novim zahtevam; tako se v železarnah ukinejo vmesni holdingi, na področju metalurgije pa se oblikujejo štiri družbe. Ustanovijo se tudi družbe na področju livarstva in strojegradnje ter družbe predelovalcev.

S posvetovanja o ravnanju z odpadki

Od 14. do 16. oktobra je bilo v Ljubljani mednarodno posvetovanje o ravnanju z odpadki v Sloveniji. Tema posvetovanja je bila izbira najbolj primernih tehnologij za sistem ravnanja z odpadki v Sloveniji.

Vzporedno so potekale tri ločene dejavnosti, in sicer mednarodno posvetovanje, domače posvetovanje in program komercialnih predstavitev.

Na mednarodnem posvetovanju je bil predstavljen integralni koncept ravnanja z odpadki v Sloveniji - IKROS. Predstavniki Avstrije, Nemčije, Hrvaške, Italije in Nizozemske so predstavili njihove izkušnje pri izdelavi konceptov in načrtov za ravnanje z odpadki ter praktične izkušnje pri minimizaciji industrijskih odpadkov, njihovi ponovni uporabi ali predelavi.

Na domačem delu posvetovanja so bile najbolj zanimive teme, kako probleme z odpadki rešujejo v velikih podjetjih kot so Gorenje, Gospodinjski aparati, Sava Kranja, Rudnik svinca Mežica, Industrija usnja Vrhnika in drugi. V reševanje te problematike vsi vlagajo veliko časa, znanja in denarja, vendar so možnosti za večji uspeh majhne vse do tedaj, dokler ne bo sprejet sistemski zakon o varstvu okolja. Predavatelji iz Smelta, Hidroinženiringa in zavoda za hidrometeorologijo pa niso povedali praktično nič novega in zanimivega.

V domačem delu posvetovanja je bilo prikazanih tudi nekaj tem o recikliranju in emisijah pri izbranih primerih sežigov posebnih odpadkov. Prikazani so bili tudi kriteriji za

razvrščanje odpadkov, primernih za deponiranje ali za termično obdelavo.

Na komercialnih predstavitvah so bile prikazane gradnja deponije na Ljubljanskem Barju, Kovinska industrija Vransko in SCT Ljubljana.

Na splošno pa Ministrstvo za varstvo okolja dalj od mednarodnega razpisa IKROS pred enim letom še ni prišlo. V Sloveniji namreč še vedno nimamo zakona, ki bi urejal ravnanje s sekundarnimi surovinami oz. odpadki, kdejna rešitev za sežig posebnih odpadkov v cementarnah (po italijanskem vzorcu) je že bila narejena, vendar leži v predalih ministrstev. Sodni nevarnih odpadkov pa se kopičijo na dvoriščih tovarn in divjih odlagališčih, pa tudi na komunalnih deponijah, ki za to niso najbolj primerne.

Še dobro, da ima Slovenija "tako primerno geografsko strukturo", da si to lahko privoščimo.

Popravek in pojasnilo

V prejšnjem Informatorju smo na koncu članka Preobrazba naše železarne zapisali, da je pri sanaciji Slovenskih železarn predvideno ugotavljanje ekonomske upravičenosti obratov Predelava valjanih trakov in Hladna valjarna Bela.

Delavcem in vodstvu Hladne valjarne Bela ter vsem ostalim bralcem se iskreno opravičujem, ker je treba poleg PVT ugotoviti ekonomsko upravičenost obrata Hladna valjarna Jesenice.

Podatek, da bomo do leta 1995 naredili 250.000 ton proizvodnje, pa se nanaša na ploščati program in ne na skupno proizvodnjo, kot smo napisali.

Še enkrat se iskreno opravičujem!

Odlog plačila davkov in prispevkov

Naša Železarna je z Ministrstvom za finance podpisala pogodbo o šestmesečnem odlogu plačila republiških prispevkov in davkov od plač za avgust, ki so bile izplačane v septembru.

Prošnjo za odlog plačil (če za davke in prispevke ni denarja) je potrebno predložiti vsak mesec posebej, zato se o tem, ali nam bodo odobrili tudi odlog plačila prispevkov za septembrske plače, še ne ve.

Teh šest mesecev, kolikor traja odlog plačil prispevkov za avgustovske plače, pa je treba izpolnjevati nekaj pogojev, in sicer:

1. Plače delavcev pred sklenitvijo nove pogodbe o odlogu v skupni masi ne smejo preseči 85% povprečne plače v gospodarstvu.

2. Drugi prejemki delavcev po kolektivni pogodbi se izplačujejo v najnižjem znesku.

3. Podjetje v tem času ne sme začeti nobenih investicij, financiranih iz lastnih sredstev.

4. Podjetje ne sme ustanavljati novih podjetij, niti ne plasirati prostih finančnih sredstev drugim podjetjem.

Z odlogom plačil davkov, prispevkov in obresti za avgustovske plače smo prihranili okrog 30 mio SIT za nakup repromateriala za nemoteno proizvodnjo.

Za odlog plačil je bilo potrebno tudi soglasje obeh sindikatov, kar sta tudi naredila.

=====

Interne informacije Informator izdaja Železarna Jesenice.

Ureja jih Lili Jana Kos.

Tel. štev. uredništva je 22-71.